

Pik, Pink, Paris

af Sarah Kristine Frederiksen | maj 7, 2023 | Prosa | 0 Kommentarer

Noterne fra en dagbog af Hervé Guibert skrevet i 80ernes Paris er ikke bare et kig ind i et homoseksuelt forhold, men et blik ind i et kærlighedshungrende menneskes indre.

Vild med Vincent står der i **hot pink** på den hvide bog, jeg har mellem hænderne. Jeg tror, det er den helt rette farve. Den virker elektrisk, og det er godt, at ordene ikke er farvet pudderlyserøde, som uden tvivl ville give en fornemmelse af sødme, håb og drømme. Nej, den er **hot pink**. Dette er nemlig ikke en bog, der forsøger at romantisere forelskelsen og dens sindssyge. I stedet viser den et kaos, et sygeligt begær og en voldelighed, der udspringer fra kærligheden til Vincent.

"Hver gang jeg ringer til ham, ydmyger jeg mig selv. Prøvede for lidt siden at onanere sanseløst, mens jeg suttede på min tommelfinger, for at minde mig selv om hans lille pik, men det mindede mig ikke om noget."

En hæmningsløs kærlighedshistorie

Efter at være faldet ud fra tredje sal i en rus, kører Vincent hjem og et par dage senere dør han. Sådan starter historien *Vild med Vincent*, en autofiktiv dagbog af den franske forfatter Hervé Guibert. Det er en bog om et altædende begær, og fortælleren går baglæns gennem sine noter i et forsøg på at genopleve sin kærlighed og redegøre den besættelse, der har styret hans liv i flere år. Her vises den mand han elskede, som aids-syg og misbruger, men også som den teenager, han først forelskede sig i. Bogen er ulykkelig, ustyrlig og oftest

fuldstændig usympatisk. Men blandt al volden, stofferne og alkoholen, misbrugen og sorgen, findes der også varme og omsorg, og deri skønheden ved denne fortælling.

"Genfandt søvnen naturligt ved hans side, lægger mig indtil ham, mens han ser fjernsyn; andres små, almindelige glæder bliver for mig store, exceptionelle glæder."

Det er altid lidt en voyeuristisk oplevelse at læse en dagbog, noget man nyder på en anden måde end en fiktiv fortælling. Det er som at åbne ens forældres natborde – pulsen stiger, man glæder sig til at blive overrasket og forbavset, og man vil helst gerne finde noget, man ikke kan forudse. Sådan lader denne dagbog mig forbavse, mens jeg æggende bladrer hurtigt videre til næste side. Selvom man sommetider forundres over dette kærlighedsforhold, forstår man, at det ikke kun er Vincent, Guibert ydmyger, men også sig selv. Han blotter sig som kærlighedshungrende, liderlig, ensom og temmelig usympatisk i sin udnyttelse af Vincent. Det er disse utilslørede og umiddelbare notater der får mig til at føle, at jeg sidder med en bog fuld af sandhed og ulykke, og det er der ærlig talt noget smukt, nærmest poetisk over.

Det er ikke lyserødt – det er bedre

Det er den enorme blotlæggelse af et forhold, af to mennesker. Denne rå og sentimentale stemme, der hverken forsøger at bevise eller romantisere forelskelsen, men i stedet hudløst og ømt deler sin smerte, forfører og med sin åbenhed kærtegner sin læser. Heri finder man ikke et glansbillede af kærlighed eller homoseksualitet, men i stedet al det der i det elskende menneske, kan synes perverst og absurd. Det er ikke lyserødt. Det er *hot pink*.

Info

Hervé Guibert: Vild med Vincent

Forlaget Stentor

80 sider

På dansk ved Frederik Bakkerud og Mathias Bernbom Andersen

Efterord ved Anton Juul

2023

Facebook

Twitter

Mail